

Sygn. akt: IX GC 797/13

Uzasadnienie

Powód T. J. wniósł o zasądzenie od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwoty 1600 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty, podnosząc iż stanowi ona należność w związku z odstąpieniem od umowy dostawy sejfów.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W styczniu 2011 r. pomiędzy powodem jako odbiorcą a pozwanym jako dostawcą zawarta została umowa dostawy sejfów antywłamaniowych. Na poczet ceny powód uiszczył pozwanemu zaliczkę w kwocie 1600 zł. Pozostała kwota miała być płatna po dostarczeniu rzeczy. Jako adres dostawy wskazano lokal przy ul. (...) w W.. Powód ze sprzedawcą pozwanego uzgodnił, iż transport i dostarczenie sejfów będzie w cenie bez dodatkowych opłat. Nie wskazano na tym etapie, iż w zakres ten nie wchodzi wniesienie sejfów do lokalu, a tylko zawieszenie go pod budynek. W dniach 4 i 8 marca 2011 r. pozwany korzystając z przewoźnika dowiózł sejf. Przewoźnik podwiózł sejf pod budynek, odmówił jednak wniesienia sejfów do lokalu. Następnie sejf został złożony w magazynie pozwanego i wskazano aby powód sam dokonał jego odbioru. Powód wezwał pozwanego do wykonania umowy – dostarczenia sejfów. Po bezskutecznym upływie terminu odstąpił od umowy wzywając do zwrotu zaliczki.

Powołany wyżej stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o następujące dokumenty i wydruki – potwierdzenie zamówienia – k. 31, e-maile – k. 33 – 39, 43 – 50,91 wezwanie – k. 53, oświadczenie o odstąpieniu – k. 54 – które nie budziły wątpliwości co do wiarygodności, jak też dowód z przesłuchania stron, który potwierdził prowadzone między stronami rozmowy, jak i przebieg wypadków.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było uzasadnione w całości tj. odnośnie zapłaty kwoty 1600 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty.

Roszczenie powoda należy zakwalifikować z art. 494 k.c. Jest to żądanie zwrotu zaliczki na poczet wykonania umowy, która w konsekwencji nie została wykonana przez pozwanego. Zgodnie z powołanym przepisem strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy; może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania.

Ocenie podlegała skuteczność złożonego oświadczenia o odstąpieniu. Jego podstawą jest przepis art. 491 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania z zagrożeniem, iż w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy.

Zdaniem sądu zaszyły podstawy do odstąpienia od umowy- pozwany mimo wezwania i wyznaczenia dodatkowego terminu nie dostarczył sejfów do lokalu zgodnie z umową.

Punktem sporu między stronami było to czy umowa obejmowała tylko dowiezienie sejfów pod budynek, czy też również wniesienie sejfów (ściślej rzecz biorąc wwieszenie w znacznym odcinku windą) do lokalu. Zawartą między stronami umowę należy zakwalifikować jako umowę dostawy uregulowaną w art. 605 k.c., zgodnie z którym przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczania częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny. Dostarczenie w sensie semantycznym jest pojęciem szerszym niż transport, obejmuje definitywne przemieszczenie rzeczy do określonego miejsca, jeśli wskazano numer lokalu, to przedmiot należy dostarczyć do lokalu, a nie tylko

pod budynek, w którym lokal się znajduje. Ponadto na etapie uzgadniania warunków umowy nie było mowy nic na temat tego, że umowa nie obejmuje wniesienia sejfów do lokalu. Sprzedawca pozwanego wyraźnie w e –mailu z k. 38 wskazuje na dostarczenie sejfów, czyli używa tego samego pojęcia co we wskazanym przepisie. Powód zasadnie więc oczekiwał i domagał się wniesienia sejfów do lokalu. Odmowa wykonania tej części umowy wynika z winy pozwanego. Na marginesie należy zwrócić tylko uwagę, iż wprowadzenie ogłoszenia danej firmy w internecie nie stanowi oferty, tylko zaproszenie do zawarcia umowy (art. 71 k.c.), jednakże wydruk z k. 40, wskazujący na to jakie usługi związane z dostawą są wykonywane, mogły dodatkowo wywołać przeświadczenie, iż ta część umowy będzie wykonana przez pozwanego kompletnie.

Tym samym roszczenie w oparciu o przepis art. 491 § 1 k.c. i art. 494 k.c. było uzasadnione.

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 455 k.c., zgodnie z którym jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Termin żądania odsetek nie wykraczał poza termin płatności określony w oświadczeniu z k. 54.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Powód wygrał w całości sprawę i na należne mu od pozwanego koszty złożyła się opłata sądowa od pozwu i koszty zastępstwa procesowego na podstawie § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw.

ZARZĄDZENIE

(...)